





www.facebook.com/rollspelskollektivet

2019

3 dialekter är tre kulisser till Dialect.

Dialect är ett spel från **Thorny Games** om språk
och hur det dör

TEXT

JOHAN FAHLVIK THILANDER
MAX WALLINDER

FORMGIVNING

MAX WALLINDER

OMSLAG

JOHAN FAHLVIK THILANDER

MIDSOMMARKRANSEN

4

En stadsdel möter tidens förändringar. Hur ska ni som bott här hela livet anpassa er?

FÖRSKOLAN TROLLSLÄNDAN

7

Sista året innan förskoleklass. Hur påverkas ni av att lämna förskolan för alltid?

LEPRA

10

Spetälska tvingade er samman, på vilket sätt kommer världen utanför att tränga sig på?

MIDSOMMAR- KRANSEN

Johan Fahlvik Thilander

Runt mitten av nittiotalet är Midsommarkransen en stadsdel i Stockholms periferi. De som inte bor här har sällan anledning att komma hit, och de som gör det har skapat ett tätt sammanknutet samhälle.

Stockholm är dock en stad i förändring och frågan är hur de boendes invanda vardagar och rutiner kommer att påverkas av storstadens tempo.

Midsommarkransen som kuliss kommer såklart att skilja sig från det faktiska Midsommarkransen. Som spelare behöver ni inte fastna vid att försöka vara trogna den verkliga ortens historiska och kulturella särart.

ASPEKTFRÅGOR

- **SLIT OCH SLÄP.** Vilken är vår gemensamma börda?
- **VI ÄR MIDSOMMARKRANSEN.** Vad är vi stolta över?
- **FRI ASPEKT.**

GRUPPFRÅGOR

- Vilken maträtt eller bakverk är unik för orten?
- Vad handlar det senaste skvallret om?
- I hur många generationer måste en familj ha bott här för att räknas som "äkta" midsommarkransare?
- Vilken är den rivaliserande söderorten?
- Röstar vi rött eller blått här?

NAMN

Jörgen, Pia, Besnik, Birgitta, Markus, Irem, Staffan, Ann-Mari, Mehmet, Kristina, Zeinab

ÖVERGÅNGAR

Välj väg (den svarta vänstra kolumnen eller den röda högra kolumnen) när Andra tiden börjar. Fortsätt sen på samma väg genom hela spelet.

Andra tiden. En händelse som förebådar slutet. Den letar sig in i alla samtal och går inte att bortse ifrån.

År 2004 flyttar högskolan Konstfack in i LM Ericsons gamla fabrikslokaler och Midsommarkransen börjar bli ett centrum för konst och kultur. Såväl konststuderande som etablerade konstnärer söker sig till stadsdelen.

Hur påverkar dessa kosmopolitiska inslag stadsbilden och hur reagerar lokalbefolkningen på de konstnärliga nykomlingarna?

Midsommarkransens främsta arbetsgivare har dragit ner på anställda. Det företag som länge setts som en självklar faktor i stadsdelen har nu börjat möta utmaningar som tycks omöjliga att möta.

Det pratas om en stundande konkurs, men det är än så länge bara ett rykte. Vari ligger företagets utmaningar och hur håller vi humöret uppe?

Tredje tiden. Det som förberedades har skett. Slutet är nära. Det går inte att undkomma.

Unga stockholmare har börjat flytta till Midsommarkransen och fler och fler restauranger och butiker har börjat öppna. Midsommarkransen ses nu som ett av Stockholms hippa områden.

Samtidigt som stadsdelen har börjat bli mer attraktiv så har hyror och andra kostnader gått upp. Många som har levt här hela sina liv har därför tvingats flytta härifrån. Hur klarar sig vi som är kvar?

Företaget har nu bekräftat det som vi var rädda för – de går i konkurs och avvecklar sin verksamhet. Många är de hushåll som varit ekonomiskt beroende av det erbjudande som de erbjöd.

Det finns en vilja hos många av de anställda att göra något för att rädda företaget, att med någon aktion se till att det håller sig på fötterna så att allt kan fortgå som vanligt. Hur visar vi vårt sista kraftprov?

Arvet. De sista skälvande ögonblicken eller efterspelet.

Invånarna i Midsommarkransen är nu nästan helt utbytta, endast ett par människor har lyckats behålla den bostad de växt upp i. Den klassiska Midsommarkrans-jargonen används inte längre och den gamla pizzerian har ersatts av ett koreanskt fusion-kök.

Ett minnesmärke från gångna dagar kvarstår dock, men endast de som har levt sina liv här ser på det med ett igenkännande leende när de gör ett strövtåg i sina gamla hemorter. Nya invånare lägger inte ens märke till det.

Efter nedläggningen av företaget så har Midsommarkransen stagnerat. Många familjer har varit tvungna att flytta till andra ställen runt om i landet för att söka arbete, och för de som är kvar så kommer stadsdelen aldrig att vara vad den varit.

Företagets lokaler och byggnader står tomma. Denna plats som förut var hela stadsdelens pumpande hjärta fungerar nu bara som en vemodig påminnelse om Midsommarkransens glada dagar.

FÖRSKOLAN TROLLSLÄNDAN

Max Wallinder

Vid vändzonen i slutet av den långa gatan, omsluten av prunkande grönska och i mitten av en stor lummig gård, ligger förskolan Trollsländan. Två avdelningar där vi drygt trettio barn tillbringar största delen av vår vakna tid tillsammans. Trollsländan är trygghet, glädje och gemenskap. Dagarna är fyllda av ohämmad lek och fantasi i dess renaste form. Vi barn har eller ska fylla 6 år och de flesta av oss har känt varandra så länge vi kan minnas.

Trollsländan är en lika naturlig del av våra liv som hem och familj.

På Trollsländan lär vi oss att följa regler, och att bryta dem. Här får vi nyfikenhet skapa tankevärldar i lekar och böcker, utforska gårdens hemliga gröna rum och upptäcka avdelningarnas alla dolda skrymslen och vrår. De vuxna må ha spärrat in oss bakom staket och grindar men de kan inte fånga våra sinnen. I leken är vi fria att göra precis vad vi vill.

Vi har tillsammans byggt världar som är bara våra egna. Vi befolkar dem, fyller dem med liv och kommunicerar med ett språk som bara vi själva förstår. Vi är bröder och systrar och oskiljaktiga vänner.

ASPEKTFRÅGOR

- **KOJA.** Vilka hemliga lekar har vi som de vuxna på förskolan inte känner till?
- **SPION.** Vad är det de vuxna på förskolan försöker dölja för oss men som vi precis börjat upptäcka?
- **FRI ASPEKT.**

GRUPPFRÅGOR

- Vilka ritualer har vi som stärker vår vänskap?
- Hur hämnas vi på de äldre skolbarn som brukar reta oss när de går förbi gården?
- Vad tycker vi är roligast att leka tillsammans just för tillfället?
- Hur hjälper vi varandra när någon råkar illa ut?
- Hur ser vårt hemliga gömställe ut?

NAMN

Mira, Alexander, Isabelle, Cynthia, Casper, Elias, Jano, Fredrik, Mijram, Frank, Nikki, Iris, Havva, Sinem

ÖVERGÅNGAR

Välj väg (den svarta vänstra kolumnen eller den röda högra kolumnen) när Andra tiden börjar. Fortsätt sen på samma väg genom hela spelet.

Andra tiden. En händelse som förebådar slutet. Den letar sig in i alla samtal och går inte att bortse ifrån.

Först börjar lärarna prata om något som heter förskoleklass (nollan) som ska hända till hösten. Sen kommer några lärare som jobbar i förskoleklass och berättar om hur det är och vi får ställa frågor. Till sist går vi på studiebesök i skolan och ser hur allt ser ut och fungerar.

Förskolan får flera besök av okända vuxna som går runt överallt och pratar med varandra. De mäter, fotograferar och antecknar. En av oss tjuvlyssnade och hörde dem säga att förskolan ska rivas. Att de ska bygga hus där man kan hyra elsparkcyklar.

Tredje tiden. Det som förbåddes har skett. Slutet är nära. Det går inte att undkomma.

Sista veckan i juni. De flesta barn ska vara hemma med sina föräldrar i sommar. I höst börjar alla på olika skolor. Kanske hamnar man på samma skola som någon i gruppen från Trollsländan men det här är sista veckan vi alla är tillsammans, någonsin.

Först var det spännande med allt byggnadsmaterial och alla fordon utanför staketet men sen... En byggnad har redan rivits och stora delar av gården är avspärrad med höga stängsel. Trollsländan ser ut att ha blivit drabbad av en orkan. Hela förskolan är förstörd!

Arvet. De sista skälvande ögonblicken eller efterspelet.

Blir sista dagen innan sommaren ett sorgligt avsked med gråtande barn och vuxna eller en helt vanlig underbar dag med skratt och lek? Träffas vi under sommaren? Kanske spontant eller planerat? Vad bär vi med oss från tiden på Trollsländan i form av minnen eller kanske vänskap? Kommer vi tillbaka och hälsar på lärarna och håller vi kontakten trots att våra dagar nu är med andra barn som nu också är våra vänner?

Gör vi ett sista försök att stoppa rivningen? Kanske binder vi fast oss i en byggnad, ordnar ett eget demonstrationståg, ringer in SVT:s lokallheter eller saboterar nåt fordon? Står vi bara och gråtandes tittar på, hand i hand, utanför avspärrningen och ser vårt andra hem grusas och mumlar lyckliga minnen? Fortsätter vi att göra livet så surt för byggandet av elsparkcykelsuthyrningen att det avbryts eller så att företaget så småningom väljer att flytta?

LEPRA

Johan Fahlvik Thilander

Under medeltiden trodde man att spetälska var en aggressiv och obotlig sjukdom. De drabbade skickades till spetälskekolonier för att isoleras från världen. Ni är alla sådana människor.

Denna kuliss är tänkt att spelas i upptakt till mikrorollspelet *Lepa* men kan självfallet spelas självständigt från det.

ASPEKTFRÅGOR

- **FÖRSKJUTEN AV VÄRLDEN.** I vilket sorts landskap är kolonien belägen och vilka svårigheter bereder det oss?
- **FÖRSKJUTEN AV GUD.** Hur ser koloniens invånare på sin sjukdom? Hur påverkar det vårt vardagliga liv?
- **FRI ASPEKT.**

GRUPPFRÅGOR

- Hur roar vi oss i kolonien?
- Hur ser kolonien ut? Är det ett litet eller stort samhälle? Hur ser byggnaderna ut?
- Vad för resurs finns det i omgivning som gör att vi vandrar ut i den?
- Hur ser vi på människor som *inte* är drabbade av spetälska?
- Finns det några hierarkier i kolonien och vilka är i så fall i botten?

NAMN

Jürgen, Fabala, ab-Inde, Stine, dy Ezra, Geinseb, Mareola, Fed, Xiao

ÖVERGÅNGAR

Välj väg (den svarta vänstra kolumnen eller den röda högra kolumnen) när Andra tiden börjar. Fortsätt sen på samma väg genom hela spelet.

Andra tiden. En händelse som förebådar slutet. Den letar sig in i alla samtal och går inte att bortse ifrån.

De förnödenheter – mediciner, tyger, mat – som kyrkan har levererat sedan koloniens upprättande slutar helt plötsligt att komma. Förstone tror vi att det är något missförstånd, men även nästa, och nästa, leverans uteblir.

Vilka känslor uppstår kring detta plötsliga stopp av livsviktiga varor? Hur påverkar det vår koloni rent praktiskt?

Rykten om ett botemedel har börjat spridas. Till en början verkar detta bara vara skvaller, men fler och fler förbipasserande verkar bekräfta att ett botemedel är i anstående.

En viss gruppering inom kolonien motsätter sig ett botemedel – vilka är dessa och varför ser dem ett botemedel som ett ont?

Tredje tiden. Det som förebådades har skett. Slutet är nära. Det går inte att undkomma.

Ett dekret når kolonien som säger att kyrkan har dömt ut spetälska som ett gudsstraff. Smittade människor är syndare och den stora reningen väntar.

Hur förhåller sig människor i kolonien sig till kyrkans ord och hur förbereder de sig på den stundande belägringen?

Den berömde pestdoktor Leuchtturm anländer en dag till kolonien och erbjuder ett botemedel. De som tar erbjudandet visar snabbt tecken på att bli kvitt lepra och allt fler söker sig till doktorn.

De som redan innan var kritiska förbereder nu en motaktion. Hur tar sig detta uttryck, och varför misslyckas det?

Arvet. De sista skälvande ögonblicken eller efterspelet.

Belägringen gick snabbt. Vi gjorde en ansats till motstånd men det var till intet. Människorna som kom var smittade av ett hat som var helt omöjligt att kontrollera och slutligen föll vi för deras avsky.

Endast rök och aska återstår av vår koloni, en oberättad historia i en obunden bok. Kanske var det Gud som straffade oss, kanske inte. De som mördade oss ser på sina blodiga händer med ett slags skam – vad kommer de att berätta om oss?

Efter att ha blivit botade från lepra så lämnar människor kolonien. De letar sig tillbaka till sina liv, sina hemtrakter, sin släkt – de återförenas med världen. Ganska snart står kolonien tom.

Innan vi lämnar vårt samhälle så reser vi en staty över Leuchtturm, att stå som ett minnesmärke över hur vi besegrade vår sjukdom. Vi ser på statyn med tacksamhet och glädje, men också med ett vemod. Allt vi har varit, allt som har format oss är här. Sjukdomen, den som höll oss tillsammans, är botad.